

gerne her sige, at jeg tvivler om, der vil findes nogen Finansminister, som vil gaa med til en saadan Foranstaltning som at oprette et nyt Lotteri til et Formaal som her omtalt, og jeg vil ogsaa i høj Grad tvivle om, at der skulde være Mulighed for at gennemføre noget saadant i Rigsdagen; det kunde maaske være heldigt, at man i Tide gjorde opmærksom paa, at der vil være adskillig Modstand derimod og en Modstand, som neppe lader sig overvinde. — Men idet jeg vender tilbage til Lovforslaget, vil jeg sige dette, at det i og for sig er urimeligt, at de Forbud, her er Tale om, er indrammede i Loven af 6. Marts 1869. Og hvad disse Forbud angaar, forekommer det mig, at man ved dem vil gøre Handlinger strafværdige, som ikke her i Landet er strafværdige, og som heller ikke er det i Udlandet; dem vil man alligevel nedlægge Forbud imod, naar de foretages af Danske eller i hvert Fald af her i Landet bosiddende Mænd. Jeg hører, at dette Forslag skal i Udvalg, hvad jeg glæder mig over fra mit Standpunkt; jeg vilde mene, at mange af de Forhold, som her søges draget ind under Lovforslagets Rammer, bedst kommer til Forhandling i et Udvalg; jeg skal derfor ikke komme nøjere ind paa Sagen nu, men gemme de Bemærkninger, jeg har at gøre, til Udvalget, for saa vidt jeg bliver Medlem af dette.

Justitsministeren (Bülou): Jeg maa takke det høje Ting for den velvillige Behandling, som dette lille Lovforslag har faaet, og jeg skal selvfølgelig være villig til i det Udvalg, som bliver nedsat, at meddele alle de Oplysninger, der maatte ønskes. Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) fremsatte først nogle Bemærkninger om Formen for selve Lovforslaget og ankede for det første over Affattelsen af § 3. Jeg skal i saa Henseende være meget villig til at redigere § 3 om, men Tanken i den og Meningen med den maa dog være klar for enhver. — Det ærede Medlem havde ogsaa den Indvending, at man her vil indramme nye Forbud i Loven af 6. Marts 1869. Men det er kun saadanne Forbud, som har vist sig at mangle i denne Lov, og derfor fremkommer de som et naturligt Supplement. Den Mangel, der er ved § 2 i Loven af 6. Marts 1869 og for

Resten ogsaa ved § 3, er, at den kun omfatter visse Handlinger, naar Afsætningen af Lotterisedler finder Sted her i Riget. Jeg synes ikke, at det, saaledes som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Sylov) gjorde gældende, klart fremgaar, hvad der har været Lovens Mening, i hvert Fald sikres ikke det, som formentlig har været Lovens Mening. Lovens Mening har været dette, at der skal her i Danmark være et bestemt Lotteri, Klasselotteriet, og der kan under visse Omstændigheder gives Tilladelse til andre. Saa hedder det udtrykkeligt i § 2, at al anden Foranstaltning af den her omhandlede Art er forbudt. Det, der da først bestemmes her i Lovforslaget, er, at det ikke gør Handlingen lovmæssig, selv om Salget finder Sted i Udlandet, saaledes som Domstolene har fortolket § 2. Da man gav Loven af 1869, har man ikke, tror jeg, villet, at det skulde være Meningen. Jeg tror stadig, det er galt at lægge det ind i Loven, at man kunde her i København oprette et privat Lotteri paa 50 eller 100 Lodder eller saa stort, som man nu vilde, naar blot Salget fandt Sted i Udlandet. Det vilde selvfølgelig skade Klasselotteriet i overordentlig høj Grad, som ogsaa det ærede 8de Medlem for 2den Kreds gjorde gældende, eftersom jo Klasselotteriet har en stor Del af sine Kunder i Udlandet. Hvad der gælder om Trækning af Lotteriet, gælder ogsaa, om end det ikke er saa farligt, om Kolligeringen af Sedler i ulovligt oprettede Lotterier her i Landet. Hvad særlig § 2 angaar, er jeg i Besiddelse af en Artikel, der har staaet i et svensk Dagblad, „Stockholms Dagblad“, af 26. November 1912, hvori der berettes om en Virksomhed i København, hvor et Selskab, som den ene Dag kalder sig „Globus“ og „Bank og Vekselaflær“ den anden Dag, driver den Forretning — saaledes staaer her —, at den køber 3, siger og skriver tre, hele Lodder i et udenlandsk Lotteri. Disse sætter det paa Andelslodder, saaledes at det sælger dem i 100 Andele for en saadan Pris, at naar de 100 Andele er solgt, faar Selskabet 14,400 Kr. for dem, medens det selv har givet 1,080 Kr. for de 3 Lodder. Det betegner Bladet som et Foretagende, der rettelig maa kaldes Svindel, som det siger, og det forekommer mig ogsaa, at det ikke er en helt daarlig Betegnelse. Jeg forstaaer godt, at der i udenlandske